

Sygn. akt *IV U 1256/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2018 r.

**Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2018 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 03/10/2017 r. znak (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 03/10/2017 r. znak: (...)w ten sposób, że nakazuje organowi rentowemu dalszą wypłatę wnioskodawcy J. B. renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy poczynając od dnia 1 czerwca 2017r. do końca 2019r.

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz wnioskodawcy J. B. kwotę 180zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 1256/17

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 19 września 2018r.

Decyzją z dnia 3.10.2017r., znak:(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2017r., poz. 1383) po rozpoznaniu wniosku z dnia 15.05.2017r. odmówił J. B. dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1.06.2017r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawcy odmówiono prawa do renty, gdyż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 28.09.2017 r. ustalono, że nie jest on niezdolny do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca J. B. wnosząc o przyznanie prawa do renty.

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o oddalenie odwołania uzasadniając jak w decyzji .

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

J. B. urodził się (...) Do 31.05. 2017r. posiadał prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 28.09.2017r. Komisja Lekarska ZUS nie ustaliła, aby odwołujący był niezdolny do pracy (akta ZUS).

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawcy J. B. w szczególności czy jest on nadal częściowo niezdolny do pracy, kiedy powstała owa niezdolność do pracy oraz czy ma charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu kardiologii, ortopedii i neurologii.

Biegli sądowi z zakresu kardiologii i neurologii w opinii wydanej na podstawie akt sprawy, akt organu rentowego i zgromadzonej dokumentacji lekarskiej, a także po przeprowadzeniu badania sądowo-lekarskiego odwołującego się, rozpoznali u badanego: zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z zespołem bólowym w okresie remisji objawów klinicznych , - stan po operacji dyskopatii (...) (w 2007 roku), - migotanie przedsionków napadowe. Według biegłych zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa stwierdzone u wnioskodawcy manifestują się zespołem bólowym z okresowymi zaostrzeniami , ale w aktualnym zaawansowaniu nie upośledzają sprawności ustroju w stopniu powodującym długotrwałą niezdolność do pracy zgodnej z kwalifikacjami. Wnioskodawca pozostaje w leczeniu i rehabilitacji ambulatoryjnej. Był również kilkakrotnie hospitalizowany w oddziale neurologicznym oraz rehabilitowany w warunkach stacjonarnych. W 2007r. wnioskodawca był hospitalizowany i leczony operacyjnie w oddziale neurochirurgicznym w R. z powodu dyskopatii (...). Leczenie było skuteczne bez powikłań pooperacyjnych. Wykonane wielokrotnie badania rezonansu magnetycznego kręgosłupa lędźwiowego ujawniło tylko niewielkie zmiany zwyrodnieniowe. W aktualnym badaniu neurologicznym nie stwierdzono u wnioskodawcy objawów uszkodzenia ośrodkowego i obwodowego układu nerwowego , dodatknych objawów oponowych i mózdkowych, ograniczenia ruchomości kręgosłupa , dodatknych objawów rozciągowych, zwłaszcza o charakterze korzeniowym, zaburzeń czucia, ani deficytów neurologicznych. Stwierdził tylko słabszy odruch skokowy lewy.

Pod względem neurologicznym wnioskodawca po dniu 31.05.2017r. nie jest nadal niezdolny do pracy zgodnej z kwalifikacjami.

Migotanie przedsionków napadowe w trakcie napadu może krótkotrwale upośledzić sprawność organizmu, ale nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy zgodnej z kwalifikacjami. Pod względem kardiologicznym wnioskodawca jest zdolny do pracy zgodnej z kwalifikacjami.

Biegły ortopeda w opinii z dnia 5.07.2018r. rozpoznał u wnioskodawcy chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa lędźwiowego zaawansowaną z objawami korzeniowymi nawrotowymi po leczeniu operacyjnym , wstępną chorobę zwyrodnieniową bioder i kręgosłupa szyjnego. W opinii biegłego wnioskodawca jest nadal częściowo niezdolny do pracy na okres do końca 2019r. W obecnym badaniu ortopedycznym biegły stwierdził znaczne ograniczenie ruchów kręgosłupa piersiowo – lędźwiowego , bólowy w skrajnym zakresie ruchów, cechy wstępnej choroby zwyrodnieniowej obu bioder, ograniczenie rotacji bioder po 20 stopni, chód na szerokiej podstawie, bez prawidłowego balansu tułowia i prawidłowej propulsji.

Według biegłego wnioskodawca w chwili obecnej prezentuje dolegliwości istotnie uniemożliwiające mu wykonywanie pracy zgodnie z kwalifikacjami na otwartym rynku pracy z przyczyn schorzeń ortopedycznych.

Zmiany w kręgosłupie lędźwiowym po leczeniu operacyjnym - wobec dalszej progresji schorzenia i nawrotowych objawów korzeniowych powodują istotną dysfunkcję funkcjonalną i są obecnie powodem aktywnego leczenia wnioskodawcy. Badany wymaga intensyfikacji leczenia i rehabilitacji pogłębienia diagnostyki i ewentualnego ponownego leczenia operacyjnego - do końca 2019r. Obecny stan zdrowia istotnie uniemożliwia dźwiganie, przeciążenia osiowe kręgosłupa, pozostawanie długotrwale w pozycji utrwalonej (np. siedzącej), chodzenie po nierównym terenie.

Zastrzeżenia do opinii biegłego kardiologa i neurologa złożył pełnomocnik wnioskodawcy w piśmie z dnia 1.08.2018r. (k-34-36). Natomiast do opinii ortopedy zastrzeżenia wniósł organ rentowy w piśmie z dnia 24.07.2018r. Zdaniem

Sądu są one polemiką z prawidłowymi ustaleniami biegłych. Dalej idące wnioski dowodowe stron Sąd oddalił, albowiem sprawa została dostatecznie wyjaśniona.

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych dowodów. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby w zakresie przyznanych im kompetencji i w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd Okręgowy dał wiarę opiniom biegłych sądowych, albowiem są one fachowe, a ich treść oraz sposób formułowania wniosków nie budzi wątpliwości. Wspomniane opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, w tym odnosi się do dokumentacji lekarskiej. Z treści opinii wynika, iż zawierają one wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawcy i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wniosek końcowy dotyczący niezdolności do pracy). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu ustalono zmianę stopnia niezdolności, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie. Renta z tytułu niezdolności do pracy chroni przed ryzykiem niezdolności do pracy. Specyfika powyższego ryzyka przejawia się w niestałości tego stanu faktycznego i prawnego. W związku z tym prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy może ulec zmianom – zmianie kwalifikacji niezdolności do pracy, jej ustaniu lub ponownemu powstaniu. O zmianach w prawie i wysokości świadczeń rentowych przesądza wynik badania lekarskiego przeprowadzonego przez lekarza orzecznika ZUS i komisji lekarskiej ZUS. W toku postępowania sądowego w przedmiocie odwołania od decyzji organu rentowego, która zależna jest od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, Sąd dokonuje weryfikacji stanowiska lekarza, jak i komisji lekarskiej zakwestionowanych przez wnioskodawcę.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W niniejszej sprawie, stanowisko wyrażone w decyzji organu rentowego, odmawiające dalszej wypłaty renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy było nieuzasadnione. Sąd Okręgowy dokonując weryfikacji decyzji organu rentowego oparł się w tej mierze na opiniach biegłych. Biegły ortopeda wskazał na jakie schorzenia cierpi wnioskodawca oraz orzekł, że powodują one naruszenia sprawności organizmu w stopniu, który uzasadnia niezdolność do pracy w stopniu częściowym. Wzięto pod uwagę wywiad zawodowy, uzyskany od wnioskodawcy oraz fakt, że jego stan zdrowia uległ poprawie. W ocenie Sądu zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy pozwala stwierdzić, że wnioskodawca spełnia przesłanki do uzyskania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres, dlatego Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i nakazał organowi rentowemu dalszą wypłatę wnioskodawcy renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1.06.2017r. do końca 2019r. na podstawie art. 477 § 2 kpc.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc.